

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113217409
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7113217409.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobkyne K.. M. S., K.. V.. H., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v H., O. XX, zastúpenej advokátom JUDr. Jozefom Göblom, Advokátska kancelária, so sídlom v Košiciach, Jantárova 30, proti žalovanému S. S., J.. X.X.XXXX, bývajúcemu v H.F., O. XX, zastúpenému advokátkou JUDr. Ľudmilou Raffáčovou, Advokátska kancelária, so sídlom v Košiciach, Mäsiarska 4, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 17C/199/2013-631 zo dňa 30.11.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 17C/199/2013-646 zo dňa 3.12.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Košice I ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne hnutelné veci spolu v hodnote 2.155 €, do výlučného vlastníctva žalovaného hnutelné veci spolu v hodnote 350 € a tiež peňažné prostriedky na účte stavebného sporenia vo Wüstenrot stavebnej sporiteľni, a.s. Bratislava v sume 7. 956,20 €. Žalovaného zaviazal povinnosťou vyplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu z BSM sumu 3.162,12 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalším výrokom určil, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou bytu č. 14 na 7. poschodí obytného domu súpisné č. 765 postaveného na parcele registra „C“ č. 1860 na ulici O. XX I. H.F. a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach a spoluvlastníckeho podielu k pozemku vo veľkosti 31/10000-in, ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. XXXXX pre okres H. F., Q. H. - O. E., H. Ú. P.. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznal. Napokon žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť na účet Okresného súdu Košice I trovy štátu v sume 152,90 € a súdny poplatok za žalobu v sume 165,50 €, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa podala na súd žalobu dňa 17.6.2013 o vyporiadanie vecí patriacich do jej bezpodielového spoluvlastníctva manželov so žalovaným, ktoré zaniklo právoplatnosťou rozvodového rozsudku a zároveň sa domáhala určenia, že byť v H. J. O. W.. Č.. XX s príslušenstvom nepatrí do BSM stranám sporu, ale patrí do výlučného vlastníctva žalobkyne. Poukázala na to, že po rozvode manželstva rozsudkom Okresného súdu Košice I, ktorý nadobudol právoplatnosť 15.7.2010 nedošlo medzi bývalými manželmi k dohode ohľadne vyporiadania zaniknutého BSM napriek snahe zo strany žalobkyne. Z manželstva pochádzajú tri deti Z. S., narodený v roku 2003 a dvojčatá M. M. Z. S., narodené v roku 2005, ktoré boli zverené do jej výchovy. Žijú s ňou v spoločnej domácnosti, ktorú jej bývalý manžel a ich otec od mája 2011 nezdieľa, lebo bol z jej užívania vylúčený predbežným opatrením Krajského súdu v Košiciach pre násilné správanie. Aj s prihliadnutím na záujmy maloletých

detí bola nútená podať žalobu o vyporiadanie BSM po rozvode manželstva na súd. V žalobe označila hnutelné veci, ktoré podľa nej patria do BSM s uvedením roku ich nadobudnutia a zostatkovej hodnoty ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva a okrem toho žiadala vyporiadať peniaze na účte v banke, a to v Stavebnej sporiteľni Wüstenrot podľa stavu k 31.12.2012. Zároveň navrhla, aby si súd vyžiadal od bankových subjektov poskytnutie informácie o vykonaných operáciách a stave finančných zostatkov na akomkoľvek druhu finančného produktu vedených na meno žalobkyne, žalovaného a ich spoločných detí od 01.01.2008 do dátumu vyhotovenia žiadosti zo strany súdu. Tvrdila, že do masy BSM patria aj majetkové práva a to listinné kmeňové akcie emitované akciovou spoločnosťou AGW na meno žalovaného, členský podiel v BDV Družstve so sídlom ulica Profesora Sáru č. 5, Banská Bystrica a pohľadávka voči spoločnosti Drukos a.s., ktorá bola prihlásená prihláškou konkurzného veriteľa, a to žalovaného. Napokon uviedla, že v katastri nehnuteľnosti je vedený na meno strán sporu 4-izbový byt č.14 na 7. poschodí bytového domu súp. č. 765 na O. W. č. XX I. H., zapísaný na LV č. XXXXX s príslušenstvom, t.j. spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu ako aj k pozemku, avšak podľa nej byt patrí do jej výlučného vlastníctva, pretože celú kúpnu cenu za tento byt jej darovali jej rodičia. Zároveň navrhla, aby súd prihliadol na všetky okolnosti prípadu a určil podiel žalovaného z BSM nižší ako jej podiel s poukazom na záujem a potreby detí, na vylúčenie odporcu z užívania bytu, na nehospodárne nakladanie žalovaným s majetkom patriacim do BSM a minimálne pričinenie sa žalovaného o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí, ako aj na vynakladanie spoločných prostriedkov patriacich do BSM zo strany žalovaného na nadobudnutie majetku jemu blízkym osobám.

3. Žalovaný súhlasil so spôsobom vyporiadanie niektorých hnutelných vecí a označil aj ďalšie hnutelné veci, ktoré podľa neho do BSM patria. Nesúhlasil s návrhom žalobkyne, aby byt na O. Č. XX I. H. bol určený do výlučného vlastníctva žalobkyne, pretože podľa neho tento byt nadobudli počas trvania manželstva na základe kúpnej zmluvy, kde prejavili vôľu, aby tento byt nadobudli právo do bezpodielového spoluvlastníctva. Je preto potrebné rešpektovať zmluvnú vôľu žalobkyne i žalovaného ako kupujúcich, ktorí pri uzatváraní prejavili vôľu nadobudnúť kupovanú vec do BSM. Vyjadril sa aj k uvedeným pohľadávkam žalobkyne i žalobcu voči bankám, k majetkovým právam ale i k poníženiu žalovaného na vyporiadanie BSM v dôsledku skutočností uvádzaných žalobkyňou, s ktorými nesúhlasil.

4. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán, svedeckými výpoveďami, čestnými prehláseniami ale aj listinnými dôkazmi a vec právne posúdil podľa ust. § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, 3, § 150 Občianskeho zákonníka a vo veci rozhodol.

5. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva žalobkyne i žalovaného dňa 15.07.2010 došlo k zániku aj bezpodielového spoluvlastníctva bývalých manželov ako aj to, že nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou, preto súd vykonal vyporiadanie v zmysle zásad uvedených v Občianskom zákonníku. Súd zistil hnutelné veci, ktoré nesporne patria do masy BSM a tieto veci tak ako je uvedené vo výroku rozsudku, prikázal jedny do vlastníctva žalobkyne a druhé do výlučného vlastníctva žalovaného. Konštatoval, že do masy BSM patrilo aj osobné motorové vozidlo zn. Škoda Forman, ktoré však žalovaný po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva dňa 16.04.2013 odpredal za kúpnu cenu 100,- eur bez vedomia žalobkyne a túto sumu potom následne zohľadnil pri vyporiadani BSM a pripočítal ju k výške podielu, ktorý žalovaný v BSM obdržal.

6. V priebehu konania žalobkyňa tvrdila, že do masy BSM patrí aj osobné motorové vozidlo značky Opel EVČ: H.-XXXGC, avšak toto motorové vozidlo ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva bolo vedené na držiteľa a vlastníka G. S., brata žalovaného, bytom v G. s tým, že žalovaný tvrdil, že toto vozidlo mu bolo darované práve jeho bratom a následne bolo aj tomuto bratovi pre vady vrátené. V konaní nevyporiadaval súd sporné hnutelné veci, a to jazdecké a rybárske potreby, elektrickú gitaru, aparáturu zn. Ibanes, čo žiadala žalobkyňa, pretože ich existencia nebola ku dňu zániku BSM preukázaná, nebola preukázaná ani ich zostatková hodnota, ani to, kde by sa takéto veci mali nachádzať. Do masy BSM súd nezahrnul ani dva kusy kontrabasov, ktoré žiadala vyporiadať žalobkyňa, pretože slúžili výlučne na výkon povolania žalovaného, ktorý bol koncertným hráčom a ani klavír značky Scholcz, ktorý bol kúpený otcom žalobkyne a túto skutočnosť mal súd v konaní aj svedeckou výpoveďou svedka V. S. preukázanú. Na žiadosť žalobkyne si súd vyžiadal z rôznych peňažných ústavov správy o prípadných peňažných účtoch alebo iných majetkových hodnotách, pričom zistil, že žalobkyňa mala vedený účet v tomto peňažnom ústave a stav flexiúctu ku dňu zániku manželstva bol 46,07 €, sporiaceho účtu 76,02 €, v peňažnom ústave VÚB basic mal účet aj žalovaný so stavom ku dňu 31.7.2010 sumu 195,13 €. Sporové strany mali stavebné sporenie vo Wüstenrot stavebnej sporiteľni, pričom ku dňu právoplatnosti rozvodu bol

stav na účte 7.956,20 €. Účty vedené na maloleté deti sporových strán však súd nezaradil do masy BSM. Žalovaný žiadal, aby bola vyporiadaná aj hodnota v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s., Bratislava, kde mala uzatvorenú žalobkyňa zmluvu, avšak súd vykonaným dokazovaním zistil, že v čase zániku BSM už žalobkyňa nemala žiadne finančné prostriedky na tomto účte v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s.. Súd prvej inštancie sa vysporiadal aj s návrhom žalobkyne na vyporiadanie listinných kmeňových akcií na meno v spoločnosti AGW, ale aj zostatku členského podielu v BDV Družstve v Banskej Bystrici s tým, že zistil, že tak žalobkyňa, ani žalovaný nemajú tak v spoločnosti AGW žiadnu pohľadávku a čo sa týka členského podielu v BDV Družstve po vyhlásení konkurzu bolo zistené, že Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil konkurz na majetok úpadcu BDV Družstvo v konkurze po splnení rozvrhového a doplňujúceho rozvrhového uznesenia a nebolo preukázané ani prijatím do úschovy peňažných prostriedkov určených pre veriteľov, že by boli uspokojené nároky žalobkyne alebo žalovaného, prípadne, či si vôbec uplatnili svoju pohľadávku prihláškou do konkurzného konania. Taktiež pohľadávku voči spoločnosti Drukos, a.s. nepojal súd na vyporiadanie BSM, pretože nebolo preukázané, že by si žalobca alebo žalovaný svoju pohľadávku uplatnili v rámci konkurzného konania prihláškou.

7. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že pri vyporiadaní BSM so žalovaným je potrebné vyporiadavať aj spoločné prostriedky, ktoré mali byť vynaložené žalovaným na zakúpenie bytu na U. W.. Č.. X I. H., tak nepreukázala, že by nejaké prostriedky v ich vlastníctve boli na zakúpenie predmetného bytu vynaložené, pretože z listu vlastníctva bolo zistené, že tento byt je vo výlučnom vlastníctve brata žalovaného S.. G. S..

8. Predmetom konania bolo okrem vyporiadania vecí patriacich do BSM aj žaloba žalobkyne o určenie, že byt č. 14 na siedmom poschodí na O. W.. I. H. s príslušenstvom patrí do jej výlučného vlastníctva. Tento byt, ako vyplývalo z listu vlastníctva, je vedený na bezpodielových spoluvlastníkov žalobkyňu i žalovaného, avšak v konaní bolo preukázané, že celá kúpa tohto bytu bola realizovaná výlučne z prostriedkov, ktoré darovali rodičia len žalobkyňi. Spôsob platby kúpnej ceny bol zrealizovaný v dvoch splátkach, a to v septembri a novembri 1994 a prvá splátka priamo z bankového účtu otca žalobkyne, druhá splátka v hotovosti otcom žalobkyne za prítomnosti žalovaného ako svedka. Rodičia žalobkyne pri darovaní finančných prostriedkov, určených na kúpu uvedeného bytu v snahe vyhnúť sa prípadným konfliktom v novom vzniknutom manželstve dcéry a zaťa, dohodli sa s predávajúcimi danej nehnuteľnosti F.. Š. H. a jeho manželkou F., že predmetný byt napriek darovaniu finančných prostriedkov na jeho kúpu výlučne žalobkyňi bude v katastri zapísaný na oboch manželov a tak bola aj následne spracovaná kúpna zmluva k tejto nehnuteľnosti. Všetky tieto okolnosti mal súd preukázané okrem listinných dôkazov aj výsluchom svedkov, ale aj čestným prehlásením F.. Š. H. a jeho manželky, predávajúcimi. Nepriamo to potvrdil aj svedok V. S., otec žalovaného, keď vypovedal, že aj on poskytol sporovým stranám finančné prostriedky, keďže rodičia žalobkyne kúpili byt, tak on poskytol peňažné prostriedky na jeho zariadenie a opravy. Súd preto rozhodol, že predmetný byt nepatrí do BSM, ale určil, že patrí do výlučného manželstva žalobkyne.

9. Pokiaľ žalobkyňa žiadala, aby súd pri delení BSM znížil podiel žalovaného vzhľadom k tomu, že bol vylúčený z užívania bytu právoplatným rozsudkom, ale vzhľadom na nehospodárne nakladanie s majetkom BSM, súd nepristúpil na jej požiadavku, pretože v danom prípade tu boli rozporné tvrdenia žalobkyne i žalovaného ohľadne nehospodárneho nakladania, ktoré ale neboli žalobkyňou preukázané v jej prospech.

10. O trovách konania rozhodol súd podľa § 257 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania s tým, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa tým, že sa strany sporu nedohodli mimosúdne o vyporiadaní BSM a súd to na návrh vyporiadaval, pričom toto vyporiadanie bolo v záujme oboch sporových strán.

11. O povinnosti žalovaného zaplatiť na účet Okresného súdu Košice I trovy štátu rozhodol súd podľa čl. 4 CSP a § 148 ods. 1 CSP. Trovy pritom spočívajú v sume, ktorú vyplatil súd OTP banke 79,70 €, Wüstenrot poisťovni v sume 19,20 €, Prima banke 24 € a Tatra banke 30 €. Taktiež rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok podľa § 2 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, pretože žalobkyňa bola od poplatku oslobodená a súd žalobe vyhovel, vyporiadal BSM, pričom tento poplatok tvorí suma podľa položky 1b sadzobníka súdnych poplatkov v sume 99,50 €, a to nárok o určenie, že byt patrí do jej výlučného vlastníctva a suma 66 € podľa položky 6a sadzobníka zo žaloby o vyporiadanie BSM.

12. V zákonnej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/, uviedol, že s rozsudkom nesúhlasí, považuje ho za nespravodlivý a riadne a presvedčivo neodôvodnený. Napadnutým rozsudkom súd určil žalobkyňu za výlučnú vlastníčku bytu č. 14 na 7. poschodí obytného domu O. XX I. H. spolu s príslušenstvom s tým, že na kúpu predmetného bytu boli použité výlučne finančné prostriedky pochádzajúce z daru rodičov žalobkyne práve žalobkyňi. Žalovaný má za to, že púhe citovanie rozhodnutia NS ČR č. 22 Cdo/3961/2011 zo dňa 14.12.2011 nedáva vo svojom súhrne spoľahlivú a presvedčivú odpoveď právneho posúdenia v nastolenej otázke právneho režimu veci. Prevzatie právnej vety rozhodnutia tohto súdu jej voľnou citáciou a odkazom, že sa súd prvej inštancie riadil takto vysloveným právnym názorom predstavuje arbitrárne a ústavne neudržateľné pochybenie v posudzovaní obsahu právnej úpravy. Vyporiadanie BSM rozhodnutím súdu sa musí týkať všetkého majetku, ktorý podľa ust. § 143 Občianskeho zákonníka patril do BSM a ako spoločný existoval ku dňu jeho zániku. Ak niektorý z účastníkov tvrdí, že niektoré zistené veci do vyporiadania nepatria, musí toto svoje tvrdenie preukázať hodnoverne, spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno zaťažuje účastníka, ktorý tvrdí, že konkrétna vec do vyporiadania nepatrí. Z ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa bezpodielového spoluvlastníctva manželov a jeho vyporiadania vyplýva, že z BSM zákon vyníma veci, v prípade ktorých je namieste, aby so zreteľom na spôsob ich nadobudnutia alebo účel tvorili oddelený majetok manželov. Veci získané darovaním nadobúda obdarovaný manžel tiež do svojho oddeleného vlastníctva a pokiaľ boli obdarovaní obidvaja manželia, získavajú vec do podielového spoluvlastníctva. Súd prvej inštancie nechal do úvahy a nevyporiadal sa so skutkovou okolnosťou, ktorá bola vykonaným dokazovaním v konaní preukázaná a to, že kupujúcimi boli obidvaja manželia a to tak žalobkyňa, ako aj žalovaný a uzatvorením kúpnych zmlúv jednoznačne prejavili vôľu nadobudnúť byt spolu s jeho súčasťami a príslušenstvom do BSM. Právny režim veci, ktorá bola od počiatku evidovaná v katastri nehnuteľnosti na podklade právneho úkonu kúpy, ktorej platnosť nikto nespochybnil a voči ktorej žiadna zo sporových strán nevzniesla námietky čo do jej obsahu, platnosti a účinnosti ako majetok patriaci obom manželom v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov nie je prípustné ani právne dovolené späťne meniť výrokom rozsudku o určení, že nehnuteľnosť patrí do výlučného vlastníctva žalobkyne. Naproti uzneseniu Najvyššieho súdu ČR č. 22 Cdo/3961/2011 je z bohatej judikatúrnej praxe známy bezpočet rozhodnutí, v ktorých je otázka právneho režimu veci nadobudnutej z prostriedkov nepatriacich do BSM riešená odlišne a komplexne. Ide napr. o rozsudky uverejnené v Sbírci súdnych rozhodnutí pod č. 49/2001, rozsudok NS ČR č. 30Cdo/1215/2014, uznesenie NS ČR č. 20 Cdo/3593/2006, z ktorých plynie, že ak bola kúpna cena nadobúdanej veci zaplatená celkom výlučne z prostriedkov jedného z manželov, avšak kupujúcimi boli obidvaja manželia, ktorí pri uzavretí kúpnej zmluvy prejavili vôľu nadobudnúť kupovanú vec do bezpodielového spoluvlastníctva, stala sa táto vec predmetom tohto spoluvlastníctva. Žalovaný má za to, že pre posúdenie otázky, či vec v danom prípade byt spolu s jeho súčasťami a príslušenstvom patrí do BSM bol rozhodujúci prejav vôle vyjadrený v písomnej zmluve, zavkladovanej katastrom nehnuteľností o to viac, ak žiadna zo sporových strán platnosť kúpnej zmluvy nenamietala ani nespochybňovala. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie.

13. K podanému odvolaniu sa písomne žalobkyňa vyjadrila a v prvom a rade uviedla, že síce odvolateľ poukázal na odvolacie dôvody uvedené v Civilnom sporovom poriadku, ale v samotnom odvolaní absolútne nepoukazuje na konkrétne dôvody a skutočnosti v čom vidí nesúladsť rozsudku s ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/. Odvolateľ sa uspokojil len s citovaným judikatúrou a všeobecnými frázami bez uvedenia konkrétnych relevantných dôvodov. Vo vzťahu k veľkosti podielov jednotlivých účastníkov uviedla, že s prihliadnutím na všetky okolnosti podiel žalovaného na vyporiadanom majetku nie je rovnaký ako podiel žalobkyne. Tento podiel žalovaného predstavuje nanajvýš len výšku 20 %, resp. 1/5 z celku a tým pádom podiel žalobkyne predstavuje 4/5-iny k celku. Takto to navrhovala žalobkyňa v celom konaní, pričom tento svoj návrh riadne argumentovala. Poukázala pritom, že žalovaný bol vylúčený z užívania tohto bytu právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, argumentovala záujmom a potrebami maloletých detí pochádzajúcich z manželstva, ale aj nevhodným nakladaním s majetkom patriacim do BSM zo strany žalovaného, ako aj jeho minimálnym pričinením sa od nabudnutia a udržiavania spoločných vecí. Poukázala tiež, že bol to žalovaný, kto disponoval a rozhodoval o nakladaní so všetkými spoločnými peňažnými prostriedkami a ju z tohto vylúčil. Manipuloval so spoločnými finančnými prostriedkami, brat žalovaného G. S. falšoval podpis žalobkyne pri zriadení stavebného sporenia v stavebnej sporiteľni Wüstenrot. Žalovaný počas manželstva so žalobkyňu k žiadnym financiám nepripustil a rovnako je pravdivé aj konštatovanie, že žalovaný svojím nevhodným a hazardným správaním takto konal samostatne, bez prispenia jej alebo kohokoľvek z rodiny. Od doby, keď žalovaný

na základe predbežného opatrenia opustil byť sa žiadnym spôsobom nepodieľa na platbách týkajúcich sa tejto nehnuteľnosti, o ktorej tvrdí, že patrí do BSM a že teda je vlastníkom jeho ideálnej polovice. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby odvolanie žalovaného odvolací súd zamietol a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil, uplatnila si následne aj trovy odvolacieho konania.

14. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania spor podľa § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a § 379 CSP spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Preto rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, keďže z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny. Rozsudok bol verejne vyhlásený 9.7.2020 na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní pred vyhlásením na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 2 CSP).

15. Žalovaný v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP a z odôvodnenia odvolania vyplýva, že aj podľa písm. b/ tohto ustanovenia, keďže namieta nedostatočnosť riadneho odôvodnenia rozhodnutia. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, t.j. že dôvody rozhodnutia nespĺňajú požiadavky kladené ustanovením § 220 ods. 2,3 CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu a pod.). Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalovaného vymedzených v podanom odvolaní dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené a uplatnené odvolacie dôvody nie sú preukázané. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne závery o právach a povinnostiach sporových strán, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a odvolací súd nezistil ani pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, ani žiadnu z procesných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

17. Podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd plne stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú

správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Na doplnenie odvolací súd uvádza:

18. Z odvolania žalovaného vyplýva, že jeho odvolacie námietky sa týkajú v podstate výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým určil, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou predmetného bytu, ktorý je zapísaný spolu s príslušenstvom na LV č. XXXXX pre okres H. F. Q. H. - O. E., H.. Ú. P.. Odvolanie podával proti rozsudku ako celku vzhľadom na to, že ide o rozsudok, ktorý vyporiadava BSM bývalých manželov ako celok (s čím súvisí aj peňažná úhrada na vyrovnanie podielov), avšak voči ostatným výrokom rozsudku a jeho rozhodnutiu žiadne konkrétne námietky zo strany odvolateľa podané neboli.

19. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

20. Odvolaciemu súdu sú známe žalovaným v odvolaní citované rozhodnutia ohľadne prejavenia vôle manželov pri uzavretí kúpnej zmluvy nadobudnúť kupovanú vec do bezpodielového spoluvlastníctva, je však potrebné uviesť, že každú vec je potrebné posudzovať individuálne, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu ale aj skutočnosť, že judikatúra sa vyvíja. Je absolútne namieste v tomto posudzovanom prípade odkaz na v rozsudku citované rozhodnutie NS ČR 22Cdo 3961/2011, ktoré skoro identicky rieši situáciu, aká vznikla pri nadobúdaní predmetnej nehnuteľnosti - bytu s prísl. sporovými stranami za trvania manželstva. Žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že peniaze, ktoré výlučne jej rodičia darovali použila na kúpu nehnuteľnosti a zo spoločných prostriedkov manželov na jej nadobudnutie nebol použitý ani cent, čo napokon žalovaný ani nenamieta. Na tom nič nemení ani uzavretie kúpnej zmluvy aj žalovaným ako kupujúcim a nič na tom nemení ani skutočnosť, že ako bezpodieloví spoluvlastníci na liste vlastníctva sú v katastri nehnuteľností doposiaľ vedené obe sporové strany. Výklad ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka je totiž jednoznačný: platí zásada, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatria veci nadobudnuté z výlučných prostriedkov jedného z manželov. Manželia však môžu uzavrieť podľa § 143a Občianskeho zákonníka dohodu, aby aj takáto vec patrila do ich bezpodielového spoluvlastníctva, ktorá si vyžaduje formu notárskej zápisnice. Podľa názoru odvolacieho súdu kúpna zmluva ani zápis do listu vlastníctva v katastri nehnuteľností takúto dohodu nahradiť nemôže.

21. V súvislosti s určujúcim III. výrokom napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za potrebné ešte uviesť:

22. Podľa § 137 písm. b/, c/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

23. Odvolací súd nevidí prekážku, aby v kontexte prejednávanej veci - vyporiadania BSM nemohol súd rozhodnúť i takýmto výrokom. Poukazuje pritom na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 49/2003, podľa ktorého naliehavý právny záujem je daný vtedy, ak existuje aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi navrhovateľom a odporcom, ktorý je ohrozením navrhovateľovho právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť; nie je pritom rozhodujúce, ako táto neistota vznikla. Na liste vlastníctva č. XXXXX k. ú. P. sú vedení obaja bývalí manželia ako bezpodieloví spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti, súd dospel k záveru, že nehnuteľnosť do BSM nepatrí, nevyporiadava sa preto v tomto spore ako BSM, je preto naliehavý právny záujem žalobkyne na takomto určení. Inak totiž nemožno dosiahnuť žiadaný cieľ (možno v osobitnom konaní, čo je však nehospodárne).

24. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil vrátane správnych súvisiacich výrokoch o trovách konania a platení trov štátu ako aj súdneho poplatku.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CPS. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, úspech v ňom mala žalobkyňa, preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

26. Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 v zmysle § 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch v platnom znení.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).